

Holisztikus misszió?

Suhai György

2014.04.15

Kell-e nekünk, Krisztus egyházának a szegényekről is gondoskodnunk, vagy ez elsősorban az állam és a segítségnyújtók feladata? Nem az a mi küldetésünk, hogy hirdessük az evangéliumot az elveszetteknek és minél több lelket próbáljunk megmenteni az örök kárhozattól? Nos a válasz attól függ, hogy mit értünk "evangélium" alatt.

Feltűnt-e már neked, hogy amikor Jézus az evangéliumról beszél, akkor szinte kivétel nélkül, mint *Isten országának* evangéliumát említi? Ez első hallásra egy meglehetősen tág és kissé megfoghatatlannak tűnő fogalom. A legtöbbünk ugyanis a megtérés, bűnbocsánat, megigazulás vagy a bűn és a Sátán rabságából történő szabadulás örömhírére szokott gondolni e szó hallatán, mely kétségtelenül fontos része az evangélium üzenetének. Ám Jézus szerint ennél sokkal többről van szó. A Mk 1:14-15-ben azt olvassuk, hogy *"elment Jézus Galileába, prédikálván az Isten országának evangéliumát, és mondván: Betölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyetek az evangéliumban."* Az evangélium tehát Isten országa *eljövetelének*, azaz Isten igazságos, a teljes emberre és az élet minden területére kiterjedő uralma elérése az örömhíre, mely az emberré lett Jézus Krisztus személyében, *szavaiban és tetteiben* (csodáiban) vált kézzel foghatóvá számunkra.

Az evangéliumok különösen is nagy hangsúlyt fektetnek az örömhír ezen holisztikus bemutatására. Máté evangéliumában van egy több fejezeten átívelő nagy tartalmi egység (Mt 4:23-9:35), melyet Máté a következő szavakkal foglal keretbe (az ősi szövegből méginkább kitűnik a hasonlóság): *"és bejárta Jézus...tanítva azok zsinagógaiban és hirdetve az [Isten] országának evangéliumát és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget."* (4:23; 9:35). Ebben a blokkban találjuk a Hegyi beszédet (Jézus tanítását az Isten országának belső törvényszerűségeiről) és Jézus első csodasorozatát. Sokan azt gondolják, hogy Jézus csodái, azaz az emberek fizikai szükségleteiről való gondoskodása csupán messiási voltának igazolását szolgálták, de a hangsúly az ő tanításán volt, vagyis az evangélium *szavakban* történő hirdetésén. Érdekes azonban, hogy később, a kenyérszaporítások során Jézus az emberek fizikai szükségleteiről való gondoskodásba is bevonja a tanítványait: *"Adjatok nekik ti enni...megszegvén a kenyeret adá a tanítványoknak, a tanítványok pedig a sokaságnak"* (Mt 14:16, 19; 15:36) Amikor kiküldi a 12 tanítványt, ezt olvassuk: *"És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat ada nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtelenséget... Elmentvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa. Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek."* (Mt 10:1,7-8) Azaz *"gyertek, kapcsolódjatok be ti is az én holisztikus missziómba!"*

Bevallom őszintén, hogy sokáig elkerülte a figyelmemet Jézus missziói programjának az a része, amikor a názáreti zsinagógában, az Ézsaiás 61:1-2-t idézve azt mondja, hogy *Ő* azért jött, hogy a *"szegényeknek"* hirdesse az evangéliumot (Lk 4:18). S ha csak ez az egy igeveres volna, ami erről beszél, könnyen ellelkiesíthetnénk Jézus üzenetét, hiszen a Hegyi beszédben meg is mondja, hogy *"boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa"* (Mt 5:3). Ám az evangéliumok egészének fényében bizony világossá kell válnék számunkra az, hogy Jézus nem csak a lelki értelemben vett szegényekhez jött, hanem a fizikai szükséglet szenvedőkért is. Az apostoli levelek is erről tesznek bizonyosságot, sőt az evangéliumi üzenet, és az egész misszió hitelességének próbaköveként állítják be

a szegényekről való gondoskodást. Amikor Pál apostol felment Jeruzsálembe, hogy a legfőbb apostolokkal egyeztessen az általa hirdetett evangéliummal kapcsolatban, akkor az apostolok különösen is a szívére helyezték a szegényekről való gondoskodást: *"csak hogy a szegényekről megemlékezzünk; amit is én igyekeztem megcselekedni"* (Gal 2:10). Jakab azt írja: *"Mi a haszna, atyámfiai, ha valaki azt mondja, hogy hite van, cselekedetei pedig nincsenek? Avagy megtarthatja-e őt a hit? Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy nők, mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi eledel nélkül, És azt mondja nekik valaki tiközületek: Menjetek el békességgel, meledgetek meg és lakjatok jól; de nem adjátok meg nekik, amikre szüksége van a testnek; mi annak a haszna? Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában"* (Jak 2:14-17). Vagy ahogy János fogalmaz: *"Akinak pedig van miből élnie e világon, és elnézi, hogy az ő atyjafia szükségben van, és elzárja attól az ő szívét, miképpen marad meg abban az Isten szeretete? Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valósággal."* (1 Jn 3:17-18) Szintén Jakab ír arról, hogy mi az Isten előtt kedves istentisztelet: *"meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magunkat e világtól."* (Jak 1:27). A szegényekről, a fizikai szükségletekről való gondoskodás tehát nem egy választható opció csupán Krisztus egyháza, azaz a keresztyén gyülekezetek számára, hanem az evangélium hirdetésének egy nagyon fontos módja és velejárója. Az őskeresztyének ezt annyira komolyan vették, hogy ezt olvassuk róluk: *"szűkölködő sem volt közöttük senki"* (Csel 4:34).

Egyszer valaki megkérdezte tőlem, hogy szerintem miért kellett Izrael népének fogságba mennie. Én kapásból rávágtam, hogy a bálványimádásuk miatt, mert elfordultak Istentől és megszegették Isten szövetségét. Ha azonban egy kicsit tüzetesebben megvizsgáljuk az ide vonatkozó bibliai szakaszokat, azt fogjuk találni, hogy Isten a szegények, árvák, rászorulók és özvegyek stb. mellőzését, a velük nem törődést nevezi meg a fogság okának:

"Halljátok az úrnak beszédét, Sodoma fejedelmei, és vedd füleidbe Istenünk tanítását, Gomora népe! Mire való nékem véres áldozataitok sokasága?... Ha eljöttök, hogy színem előtt megjelenjete, ki kívánja azt tőletek, hogy pitvaraimat tapossátok? Ne hozzatok többé hazug ételáldozatot,... bűnt és ünneplést el nem szenvedhetek.... Mosódjatok, tisztuljatok meg, távoztassátok el szemeim elől cselekedeteitek gonoszságát, szűnjete meg gonoszt cselekedni; Tanuljatok jót tenni; törekedjete igazságra, vezesséte jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét." (Ézs 1:10-17)

"Íme, ez volt vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel bősége és gondtalan békessége volt..., de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg." (Ez 16:49)

Ha valaki megkérdezné tőlünk, hogy ki a szodomita, bizonyára azt válaszolnánk, hogy az, aki szexuális perverzióban éli ki alantas nemi vágyait, mint ahogy azt Szodoma és Gomorra lakói tették. Ám a fenti iegeversekben Isten azokat az *izraelitákat* nevezi szodomitáknak ("Szodoma fejedelmeinek"), akik nem törődtek a társadalom peremére szorulókkal, pedig lett volna miből gondoskodni róluk, hiszen bőségben éltek! Talán nem meglepő ezek után az sem, hogy az utolsó ítéletkor is hasonló kritériumok alapján fogja majd elválasztani Jézus a juhokat (az elkárhozókat) a kecskéktől (az üdvözülöktől):

"Mert éheztem és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; Meztelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám" (Mt 25:35-36).

Úgy gondolom, mindezek fényében nem lehet kérdés, hogy feladata-e az egyháznak a szegényekről való gondoskodás az evangélium szavakban történő hirdetése mellett.